Tomáš Helísek PHOTOGRAPHY

Na Tomáše jsem narazila zcela náhodou na internetu, zaujaly mne jeho fotografie, a jeho životní síla, kterou oplývá. Je to člověk se srdcem na správném místě. Miluje lidi, psy, fotografování, a hlavně život. Je houževnatý a má své ambice, bez kterých člověk nemůže žít kvalitní život, ani když je zcela zdráv...

Mít své sny, jít si za nimi a umět svůj život naplnit je skutečné umění žít. Mnozí, co chodí po svých nohách svůj život zahazují pitím alkoholu, užíváním drog, chybí jim smysl života. Tomášovi smysl života rozhodně nechybí, chce se fotografování intenzivně věnovat a netají se tím, že by to rád někam dotáhl. Z vlastní zkušenosti vím, že lidé, kteří zvládají bull plemena, zvládají i sami sebe, a za svým cílem si umějí jít stejně, jako jejich čtyřnohý kamarád. Tomáše jsem trošku vyzpovídala a doufám, že jeho plnění snu budeme moci sledovat a tím jej i podporovat.

Tomáši, od narození jste na vozíčku, žijete aktivní život, věnujete se kynologii a fotografování, kdy a jak jste se k fotografování dostal?

Fotky mě bavily odjakživa! Už od mala jsem se rád díval na fotografie, na foťáky. Doma jsme foťák neměli, takže to pro mě bylo vzácností. Někdy v roce 2005 jsem si koupil svůj první fotoaparát, kompakt, a rád fotil zvířata a různé momentky. V roce 2011 jsem si pořídil první zrcadlovku. Tehdy ještě Canon, který později vystřídal Nikon D90 s objektivem 18-105mm, následovala D5100 s pevným sklem 50mm. Poté jsem se dostal do finanční krize díky mému postavení na trhu práce, a výbavu jsem prodal. Ale chuť fotit a touha dávat do fotek kus sebe byla silnější. Díky přátelům a lidem, kteří mne podpořili, jsem se k fotografování vrátil, pořídil novou foto výbavu, začal fotografovat víc a víc a fotím do teď!!

Co pro vás ve vašem životě fotografie znamená?

Snažím se do fotky zachytit okamžik, energii ... Nejsou to jen vzpomínky. Jsou to chvíle, které se už neopakují, emoce. Spoustu fotek mám technicky „nedokonalých", ale jsou někdy natolik silné, že jde tohle stranou, a lidi a moji blízcí jsou nadšeni.

Jaká oblast ve fotografii vás zajímá nejvíce a proč?

Protože chováme bull plemena a kynologie je pro mne srdeční záležitostí, nejraději fotografuji bull sporty a pejsky všeobecně... Je to jako s focením dětí, spontánní a krásné. Ale krom toho si také rád „cvaknu" portrét dětí, žen nebo nějaký ten report, například koncertů.

Do fotografií každý fotograf přenáší své vidění, vnímání tohoto světa, myslíte si že tento svět díky svému handicapu vnímáte trochu jinak?

Těžko říci, to by asi museli posoudit jiní, ale je faktem, že mi bylo řečeno, že v mých fotkách je něco zvláštního. Jestli to souvisí s mým handicapem, to nedokážu posoudit...

Jak svět fotografie vnímáte? Co vám do života přináší?

Hlavně relax, něco co mě baví a vnitřně naplňuje... Fotku vnímám jako odraz duše fotografa, tak i daného objektu. Je to jako když sochař udělá sochu, je to kus obou... Není nic krásnějšího než když ve fotce je kus daného okamžiku, magie! A když se lidem moje fotografie líbí, vykouzlí jim úsměv na tváři, nebo mají díky mé fotografii lepší den, je to to, co mně naplňuje!

Jaké jsou vaše cíle ve fotografování?

Aby se o mně více vědělo. Možná bych se fotografováním chtěl časem i živit. Fotografování na akcích je fajn, ale většinou to dělám pro svou radost, a radost druhých. Občas někomu nafotím za symbolickou cenu portrét... Ale že bych si za fotografování mohl pořídit pořádnou výbavu, nebo se tím částečně živil, to zatím ne. A myslím si, že v dnešní konkurenci je to skoro nemožné... Ale uvidíme, třeba se zadaří...

Fotografování beru jako životní výzvu, chci ukázat lidem, že život s postižením není stereotypní, nudný a bez aktivit! Myslím si, že člověk s handicapem může život žít naprosto plnohodnotně se vším všudy! A doufám, že tímto rozhovorem třeba „nakopnu" další lidi s handicapem, a budu pro ně inspirací.

Děkuji Tomášovi za rozhovor a přeji mnoho úspěchů v tom, co dělá...

Rozhovor: Soňa Lechnerová. Snímky: Tomáš Helísek

Tomáš Helísek (*1986) se narodil v Novém Jičíně. Od narození je na invalidním vozíku, i přes svůj handicap se však životu věnuje naplno. Od roku 2012 bydlí v Olomouci, kde pracuje v call centru. Mezi jeho hlavní priority patří rodina, kynologie, a v neposlední řadě fotografování, kterému se věnuje od roku 2011. Jeho životním krédem je: „ život není o handicapu, život je o tom, zda člověk chce, a hlavně o komunikaci..."

www.helisekfoto.webdone.cz
facebook: www.facebook.com/TomasHelisek